

Objevit svůj dar a být šťastný

Pavel Helan nezpívá jen vtipné písně k pousmání, ale nechává se inspirovat příběhy z Bible i životem. Kdo nezná, ať si pustí. Stojí to za to. ☺

► **Pavle, v jedné písni vzpomínáte na svoji babičku. V listopadu si připomínáme všechny, které jsme měli rádi a které, jak věříme, jednou potkáme v nebi. Kým pro vás babička byla, jaké na ni máte vzpomínky?**

K babičce jsem měl až pohádkový vztah. Babičku si pamatuji jako tu, která, když k nám přijela, vždycky něco dobrého přivezla. Měla zahradu plnou jahod. Pro mě to tehdy bylo neuvěřitelné místo. Za zahradou byla skála, po které jsme lezli, kde jsme zažívali neuvěřitelná dobrodružství. Myslím, že se tehdy za nás musela hodně modlit, aby se nám nic nestalo. Před spaním nám vždycky četla pohádky. Ale nebylo to jen o lezení po skalách. Vzpomínám si, že nás babička jednou vzala do kina, což byl pro mě neuvěřitelný zážitek. Dávali Indiana Jonese. Dnes se tomu usmívám, ale tehdy to bylo opravdu silné.

► **Prarodiče jsou pro nás vždycky tak trochu vzdálení, protože jejich svět, ve kterém vyrůstali, byl, a vlastně stále je, úplně jiný než ten náš. Je něco, čím vás babička ovlivnila? Vaše postoje nebo názory?**

Babička mě naučila, že si člověk nemá zoufat. Že život je krásný, i když je těžký. Že život je nespravedlivý, ale nesmíme se vzdát. Ona byla dcerou bohatého rolníka. Dnes bychom řekli úspěšného podnikatele. Ze dne na den mu všechno, co měl, sebrali komunisti. Bylo to zestátněno a on neměl nic. Babička po těch letech na to vzpomínala s klidem a pokorou. Nikdy nenadávala, nestěžovala si, neproklínala. Šla životem dál, neztratila své sny a i přes velké obtíže (politické a finanční) vystudovala a stala se učitelkou na prvním stupni. Takže pokud mně babička něco předala, tak to, že ona svůj život prožila s noblesou, i když to bylo opravdu hodně těžké.

► **Vy ale v té písni o ní zpíváte o malé holčičce, která miluje tanec...**

No, to je příhoda, kterou nám babička vyprávěla právě po večerech. Když byla ještě malá, to bylo ještě před válkou, tak tajně chodila na mlát (to je rovná udusaná hlína ve stodole, kde se mlátilo obilí ce-

py) a tam tancovala a představovala si, že bude baletkou. Já si při té písni právě představuji tu svoji babičku, někde mezi první a druhou světovou válkou, jak tančí na mlátě a touží být baletkou. Je totiž důležité mít sny, i když se nesplní. Ale jsou třeba.

► **To byl sen vaší babičky, který se bohužel nikdy nesplnil, ale prozradte nám, jaké jste měl sny vy a jestli se vám splnily?**

Já jsem měl tři představy. První, že budu učitel, druhá, že budu kněz, a třetí, že budu europoslanec. Moje představy, co bych rád dělal a jaký bych chtěl být, se dost odvíjely od toho, kdo mě zaujal, kdo se stal mým „vzorem“. Vždycky je to o inspiraci, když vidím někoho, kdo dělá něco opravdu dobře, kdo svojí profesí žije, tak mě může ovlivnit. Ale ani jeden sen nebo představa, se nakonec neuskutečnily.

► **Možná je to dobře, protože teď jste hudebník, který dělá dobře to, co dělá. Možná i vy teď inspiřujete a stáváte se vzorem.**

Tak pokud někoho inspiřuji, tak jsem rád, ale musíte mě brát, že i já jsem chybný člověk. Takže jako inspirace ano, ale každý by si měl svoji cestu najít sám. Ne takové to, chci být jako tamten. To totiž nefunguje. Každý z nás má unikátní úlohu, kterou od Pána Boha dostal, a když ji najde, tak najde pramen štěstí. Já když stojím s kytarou před publikem a dívám se lidem do očí, tak se cítím neuvěřitelně šťastný. A přeji to každému, aby našel sám sebe v tom, co dělá. A úplně to nejlepší je, když to děláme pro druhé. A můžeme být klidně nejlepší chirurg nebo nejlepší optik nebo pekař, který

každé ráno bude dělat druhým radost skvělými rohlíky a přidá k tomu ještě úsměv.

► **Jak ale zjistit, v čem jsme dobří nebo co by bylo pro nás nejlepší?**

Srdce to ví.

► **Naše čtenářky jsou ve věku, kdy jsou možná nejisté v tom, co by chtěly. Určitě cítí tlak společnosti, rodičů, kamarádů, učitelů, jaké by měly být, jak by se měly chovat, jak vypadat, čeho by měly dosáhnout... Najít tu svoji cestu rozhodně není jednoduché.**

No, odkud začít? Možná tím, jak vypadat? To je asi pro holky hodně důležité. Tak já jako chlap mám rád jednu značkovou módu, ale záměrně jsem si od nich začal kupovat ty věci, kde není vidět logo, nebo je malinké. Už nechci chodit a mít logo přes celé tričko. Nechci být označený nějakou značkou. To, že nosím značku, mi nepřidává na opravdové sebedůvěře. Jsem Boží dítě a už nepotřebuji další nálepku. Nepotřebuji dokazovat okolí, že jsem dobrý proto, že nosím tuto značku. Takže vzkaz pro holky: Nemusíte nosit značku, abyste byly krásné. Jste krásné, jaké jste.

► **Když bychom přešli ke hledání našeho „poslání“ na tomto světě, jak překonat nejistotu, učinit to**

